

cialdemokratiets Side —, at der staar her i denne Adresse, der blev overrakt mig, at J. C. Christensen utvivlsomt har gjort sig skyldig i en politisk Forbrydelse ved at kautionere for og støtte Alberti længe efter, at disse Anklager i Folketinget var rejste. „Utvivlsomt er han en politisk Forbryder“. Derefter staar der: „Albertis Forbrydelse har bragt Vanære over vort Folk. J. C. Christensen maa gennem en Rigsretsundersøgelse renses for enhver Medskyld i denne Vanære eller for alle Tider være færdig i dansk offentligt Liv.“ Ja, men jeg kan nu ikke se, at der gives nogen Mulighed for, at en Mand, som „utvivlsomt“ er en politisk Forbryder, kan renses ved en Rigsretsundersøgelse.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) sagde forleden Dag her i Tinget, at der burde anlægges Rigsretssag mod Forsvarsministeren, men han — det ærede Medlem — nærede ingen Tvivl om, at Forsvarsministeren vilde blive frifunden. Jeg synes, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds her har villet udføre en smuk Handling, thi naar Formaalet er at faa Manden frikendt for Rigsretten, er det at stille ham for denne Ret en Handling, som man i Virkeligheden kun foretager overfor sine allerbedste Venner. Det er hændt ens gode Ven, at han er bleven stænket eller plettet af andre eller ved egne Fejl, det generer en, og derfor ønsker man, at han skal afvaskes. Det er ganske naturligt, det er en Vennetjeneste. Men er det da en Vennetjeneste, de Herrer ønske at udføre? Ved denne Udtalelse om, hvad der rimeligvis vilde foregaa ved Rigsretten, forekommer det mig, at det er klart godtgjort, at Socialdemokratiets Standpunkt i denne Sag i Virkeligheden er Humbug.

Mit Standpunkt med Hensyn til den daværende Konseilspræsidents Ansvar i Alberti-Affæren har jeg haft Lejlighed til at udvikle i den Tidsskriftartikel, som jeg tidligere har omtalt. I denne tager jeg for det første bestemt Afstand fra al den Tale, der er bleven ført om, at der skulde foreligge noget som helst Bevis for, at han og ligeledes det ærede Medlem fra Frederikssund (Sigurd Berg) have gjort sig skyldige i noget af det, som Alberti vil blive straffet for. Jeg gør derefter den nuværende Forsvarsministers Ansvar i Alberti-Affæren til Genstand for en Udvikling, hvor jeg helt igennem holder mig til, hvad der er fremkommet i Forhørene og her i Tinget, og der har ikke for mine

Øjne indtil i Dag været forelagt noget, som viser, at hvad jeg der har fremsat som Kendsgerninger, er urigtigt. I det Tilfælde jeg oplyses om, at der er noget urigtigt deri, vil jeg selvfølgelig være den første til at tage det tilbage.

Men Udviklingen er ledsaget af Kommentarer, det vil sige, der er draget Slutninger af, hvad der er foregaaet, og det kan ikke undgaaes, at der i enhver saadan Udvikling, enhver saadan Slutning kommer et subjektivt Skøn. Jeg tror, man kan sige, at vil nogen gøre Indvending mod, hvad jeg har fremsat, bliver det kun dette, at det er en Aktors Indlæg, medens Defensors Indlæg mangler. Dette har jeg kun en passant villet nævne for at vise min Stilling med Hensyn til Spørgsmaalet om Ansvaret. I øvrigt er der ikke for mig Anledning til at komme dybere ind derpaa, da Debatten her, som sagt, ikke skal dreje sig om Ansvaret.

Højres Stilling i denne Sag er overordentlig klar. Det ærede Medlem fra Ringkøbing, den nuværende Forsvarsminister, kom her ind i Tinget, valgt som alle vi andre med sine Vælgeres Stemmer, og tager Plads her i Tinget med den samme Ret og de samme Krav som enhver af os andre 113. Indtil det Øjeblik kommer, da der her foreligger eller navnlig bliver vedtaget en Beslutning om Rigsretsanklage eller andet Skridt i Anledning af det ærede Medlems Ansvar, kan det ærede Medlem, som enhver anden, der er sigtet, kræve, at der ikke i dette Ting foretages noget, der er en Dom paa Forhaand. Det har derfor været min Mening (Rode: At han burde være 1ste Viceformand!). Jeg beder det ærede Medlem tie stille, jeg skal straks komme til det og ikke lægge Skjul paa noget som helst. Derfor var det min Mening, at der fra vor Side og ogsaa fra mig personlig skulde vises det ærede Medlem og hans Parti al Loyalitet, saa meget mere som denne Rigsdagssamling havde det ene Formaal at gennemføre Landets Forsvarsordning paa en saadan Maade, at ikke udenfor den liggende Momenter kom til at ødelægge Sagen. Det var ikke vort Ønske at stemme paa det ærede Medlem fra Ringkøbing til dette Tings Viceformandsplads — hvilket er alle velbekendt —, og naar et Flertal i vor Gruppe besluttede at omstøde en tidligere Beslutning i saa Henseende og alligevel at gøre det, var det for det første i Henhold til den Stilling, som jeg nylig har nævnt, man maatte give ethvert enkelt Medlem af dette Ting, men